kaip ir piliakalnyje, puošta banguotomis ir tiesiomis lygiagretėmis linijomis.

Nustatyta, kad gyvenvietė prasidėjo tik už 25-30 m nuo griovio ir 40 m atstumu nuo pylimo. Šiuo metu išlikęs gyvenvietės tik ŠV pakraštys (didžioji dalis sunaikinta kasant žvyrą).

Įdomu tai, kad 1977 m. tyrinėtoje gyvenvietės dalyje, esančioje už Vingrio upelio, ŠV piliakalnio papėdėje, rasta ji medžiaga leido ją datuoti I m.e. tūkstantm. pradžia ir viduriu, o patiės piliakalnio ir 1978 m. tyrinėtos gyvenvietės dalies medžiaga rodo vėlesnius laikus. Iš tyrimų matyti kad Vaitiekūnų piliakalnis ir jo PR bei P pusėje esanti gyvenvietė buvo apgyvendinta pirmaisiais m.e. amžiais ir naudota iki XIII-XIV a.

Vytautas Daugudis, Jonas Stankus

LAVORIŠKIŲ (VILNIAUS RAJ.) GYVENVIETĖS TYRINĖJIMAI 1978 METAIS

1978 m. MAII tęsė šalia Lavoriškių piliakalnio esančios gyvenvietės archeologinius tyrinėjimus kairiajame Vilnios krante, pradėtus dar 1965 m.

Maždaug 50x70 m dydžio buvusioje gyvenvietėje ištirta 556 m^2. Aptikta smarkiai apardytas 10-20 cm storio kultūrinis sluoksnis. Jis sudarytas iš šviesiai pilkos spalvos žemės, dažniausiai maišytos su smulkiais angliukais. Šiame sluoksnyje aptikti antžeminių, keturkampio plano stulpinės konstrukcijos pastatų pėdsakai. Gyvenamuose pastatuose buv atviri židiniai, įrengti 0,3-0,4 m gylio ovalinėse 0,8-1 x

1,2 m dydžio duobutėse.

Gyvenvietės ŠV pakraštyje, maždaug 5 m į P nuo Vilnios kranto, aptiktos geležies rūdai tirpinti iš molio plūktos iki 0,5 m skersmens krosnelės liekanos. Išlikusios krosnelės šachtos dalies aukštis - 17 cm, o skersmuo - 13 cm.

Gyvenvietėje aptiktoji lipdyta lygiu ir grublėtu paviršiumi keramika leidžia pastarąją datuoti III-VII a.

XVI-XVII a. šios gyvenvietės vietoje lydyta geležis iš vietinės balų rūdos jau nemažais kiekiais. Šio laikotarpio geležies lydymo krosnių vietose išlikę didokos geležies šlako krūvos, kuriose randamos krosnių molinių sienelių dalys. Padarius vienos šlako krūvos skersinį pjūvį, paaiškėjo, kad pastaroji buvo 14 m skersmens, o minėtų griuvenų storis ties viduriu siekė 0,6 m. Taigi atrodo, kad šios krosnys buvo nemažos ir greičiausiai naudotos tiktai vieną kartą.

Regina Volkaitė-Kulikauskienė,
Aleksejus Luchtanas

NARKŪNŲ (UTENOS RAJ.) "DIDŽIOJO" PILIAKALNIO TYRINĖJIMAI 1978 METAIS

1978 m. MAII ir VVU Lietuvos TSR istorijos katedra užbaigė Narkūnų archeologinių paminklų tyrinėjimus, pradėtus 1975 m. 1975-1977 m. tyrinėjimų rezultatai yra paskelbti įvairiuose leidiniuose. Čia referuojami tik 1978 m. tyrinėjimų duomenys.

1978 m. pagrindinis dėmesys buvo sutelktas į "Didžiojo" piliakalnio tyrinėjimus. Be to, buvo tirtas ir "Mažasis" piliakalnis, kurio tyrinėjimų rezultatai pateikiami skyrium